

Uueveski 1 koolimaja saab 17. detsembril 145-aastaseks.

92

detsember 2022

Vanas majas puhuvad uued tuuled

Kui Gustav Max Schmidt 3. veebruaril 1844 Viljandis 11 poisiga erakasvatuse- ja õpetamisasutuse avas, ei osanud ta ehk arvatagi, et õppeasutust ootab ees nii pikk ja värvikas ajalugu. Ametlik luba neljaklassilise õpetuse andmiseks saabus 1. septembril 1844. Seda pidas G. M. Schmidt ise kooli alguspäevaks. Kui koolmeister 1874. aasta septembris suri, ostis Liivimaa rüütelkond koolihooned koos krundiga ning 29. augustil 1875 alustas nendes ruumides tööd **Landesgymnasium zu Fellin**. Kuna uude gümnaasiumisse tuli rohkesti noormehi ka kaugemalt, ei vastanud maja enam nõuetele ning aadlikud otsustasid ehitada suure ja moodsa koolihoone. Punastest telliskividest koolimaja nurgakivi paigaldati pidulikult 5. juunil 1876 ning uus hoone õnnistati sisse juba 17. detsembril (vana kalendri järgi) 1877. aastal. Seda päeva tähistamegi kooli sünnipäevana, kuigi praegu kehtiva kalendri järgi oleks see 29. detsembril.

Venestamise, sajandivahetuse ja esimese maailmasõja aastatel töötas Uueveski koolimajas mitu õppeasutust. Eesti Vabariigi tekkimise aegu sai 1920. aasta sügisel vanasse

asupaika tagasi kolinud kool nimeks **Viljandi Maakonna Poeglaste Reaalgümnaasium**.

Gümnaasiumihariduse andmine katkes siin 2012. aasta juunis ning tänavau lõpetas meil põhikooli **Viljandi Kesklinna Kooli 10. lend**.

Ühe ja sama kooli direktori postil püsimine Eesti rekordi (44 aastat!) saavutanud Aavo Soopa otsustas möödunud kevadel pensionipõlve pidama asuda. 3. oktoobrist astus ametisse Kaija Kits, kes seni Põltsamaal õpetaja ja õppejuhina tegutses. Huvijuhi ametis on õppeaasta algusest Mann Rask, kes asendab lapsepuhkusel olevat Elina Tirgot. Lisandunud on ka mitu uut klassiõpetajat ja abiõpetajat ning muidugi neli klassitäit 1. klassi jõnglasi.

Nii on koolis hulk uusi inimesi ning tõenäoliselt jätab see jälje ka järgnevatele aastatele meie vanas vääriskas ja traditsioonidega koolimajas.

3. klassi meedia valikaine reporterid küsitlesid väikeste majas kaasõpilasi ning koolitöötajaid seoses kooli saabuva sünnipäevaga. Pedagoogid soovisid õnnelikke, asjalikke ja tarku õpilasi ning toredaid õpetajaid, koolile aga pikka iga – et siin antaks head haridust veel palju aastaid. Koolileht Oma Sõna ühineb nende soovidega.

Soovid kooli sünnipäevaks

Patrik Johannes Jaanson (3.a): Et kool oleks tugev ja palju õnne sünnipäeva puhul!

Kevin Jürisoo (3.a): Et kool püsiks veel 100 aastat ja siin oleks head lapsed!

Lars Osso (3.a): Et koolis oleks palju rõõmu!

Mari Mikelsaar (3.a): Koolile pikka iga ja palju häid õpilasi!

Liisa Saar (3.b): Et kool oleks ilus ja kaunistatud!

Elisabeth Ilus (3.b): Õnne sünnipäevaks ja et koolis oleks palju lapsi!

Meditšiniõde Katrin Maasepp: Et lapsed oleksid õnnelikud ning kõigil oleks koolis ühtemoodi hea olla.

Valter Kumer (3.c): Et lapsed käituksid hästi ja õpetajad oleksid head.

Andri Susi (3.c): Basseini, rohkem arvuteid ja palju klassiõhtuid!

Garderoobihoidja Nadežda Logova: Et väikeste maja kooliõuel oleks ronimispark ja koolile palju õnne!

Jasper Russak (3.c): Koolile korvpalliväljakut!

Krit Vaikmaa (3.c): Koolile palju sõpru!

Õp Annika Lond: Soovin meie auväärsele ja tublile koolile õpihimulisi ja teadmisjanuseid õpilasi ning fantastilisi õpetajaid veel paljudeks paljudeks aastateks.

Küsitlised Kermo Metsjõe, Andri Susi, Arjen Kaasla, Liisell Poolakese, Kevin Jürisoo, Lili Rosin, Eelo Meos, Olivia Mulken, Rico Pihl, Andreas Heinsoo

Hea koolipere!

Suurem osa maailmast valmistub jõuludeks, ent Ukrainas on endiselt käimas sõda. Meie, eestlased, oleme andnud oma panuse Ukraina abistamiseks, olgu selleks siis varjevõrkude ja kiivrikatete punumine, riiete või hügieenitarvete annetamine. Kohtusime koolilehe vastutava toimetaja Külliki Asu Viljandi Linnaraamatukogus kiivrikatete tegemise töötoas. Seal saab aktiivsete käsitöölise ja abistajate eestvedamisel punuda autode või objektide varjevõrke mitmel öhtul nädalas. Meie toetame Ukrainat! Чітаса Україну!

Sel sügisel vahetus meie kooli direktor. Käisin uue koolijuhi Kaija Kitzega tutvumas ning teil kõigil on võimalus pisut lähemalt teada saada, millega Viljandi Kesklinna Kooli direktor vabal ajal tegeleb.

Meie armsal koolimajal on taaskord ümmargune sünnipäev - 145. Aastakümnete jooksul on siin õppinud väga palju õpilasi ning töötanud hulk õpetajaid. Jätkugu seda kõike veel kauaks!

Soovin kõigile õpilastele, õpetajatele ja koolitöötajatele ilusat kooli sünnipäeva ja häid jõule!

Alexander

Oma Sõna peatoimetaja
Alexander Langel

Aitame koos Ukrainat

Anni Riin Uus, 6.a kl

Minu ema Ingrid Uus töötab Viljandi Paalalinna koolis. Aga kui algas sõda Ukrainas, tundis ta, et ukrainlasi on vaja kuidagi aidata. Nii otsustas ta hakata varjevõrke tegema. Meie pere on teinud võrke märtsikuust alates: Kõigepealt käisime neid tegemas Sürgavere spordihoones, kuna sinna oli pandud elama palju sõjapõgenikest naisi ja lapsi. Suvel oli meil ka koduõues telk ja saime varjevõrke enda õuel teha.

Materjale toovad ema sõnul lahked inimesed. Võrgus saab kasutada erinevaid materjale: puuvillaseid kangaid, riideid, voodipesu, kodutekstiile jm. Kui kanga värv ei sobinud, siis värvis ema need ise ära. Kuigi Viljandis korraldab võrgupunumist minu ema Ingrid, ütleb ta, et ei tee seda üksinda. „Väga suureks abiks on minu pere - abikaasa ning tütreid. Võrgupunumise juhendamise, materjalide ettevalmistamise

ning kogumisega on suurepärasteks abilisteks olnud Kristjan Mändmaa, Reet Talimaa, Tiina Zujenkov ning meie koolist Alexander ja Frederik Langel. Punumisel käivad abiks tublid Viljandi linna inimesed, nii eestlased kui ukrainlased. Vahel käib abistajaid ka kaugematest piirkondadest, maakonna elanikke ja mõnikord veelgi kaugemalt,“ räägib ta.

Varem armastas ema teha käsitööd, aga nüüd tal enam vaba aega ei olegi, sest ta tegeleb kogu aeg varjevõrkudega. Oktoobrist alates teeme võrke Viljandi Linnaraamatukogus esmaspäeva, teisipäeva ja neljapäeva öhtuti kell 17-20. Lisaks teeme ka kiivrikatteid ja loodame, et inimesed kooks sõduritele sokke. Kellel endal pole villast lõnga, siis saab seda raamatukogu fuajeest võtta.

Novembris punuti veel loodusvärvides võrku. Talvel on vaja aga valgeid varjevõrke. Soovijad võivad tulla raamatukokku võrke tegema.

Igaüks saab aga Ukrainat aidata ka rahalise toetusega:

MTÜ Slava Ukraini EE727700771007665845 Makse selgitus: Annetus

Õpilasesindus tegutseb

Martin Hendrikson, 8.a kl

On uus õppeaasta, mis tähendab, et ka õpilasesindusel on uus koosseis. Sellel aastal on **presidendiks Lisett Türk**.

Õpilasesindusel on suured plaanid, kindlasti on üks tähtsamatest koolielu põnevamaks tegemine. Sellega seoses oleme korraldanud liikuma kutsuvaid vahetunde. Nendes saab teha palju põnevat, näiteks Just Dance'i tantsida.

31. oktoobrist 4. novembrini toimus meie koolis **stiilinädal**, millest võttis osa palju õpilasi. Sellel korral olid stiilinädala teemadeks multikaesmaspäev, tuduteisipäev, kotita kolmapäev, mütsiga neljapäev ning pidulik reede. Oli tore näha nii palju erinevaid kostüüme!

Kindlasti on tulemas veel palju huvitavaid üritusi, julgustame neist kindlasti osa võtma!

Külaskäik Tartu Kesklinna Kooli

28. novembril külastas meie kooli õpilasesindus Tartu Kesklinna Kooli. Koos meiega tuli Tartusse ka Võru Kesklinna Kooli õpilasesindus, kellega tutvusime juba eelmisel õppeaastal. Kell 10.30 tervitas meid

aulas Tartu kooli direktor. Edasi saime Tartu kooli õpilasesindusega tuttavaks ning iga kool tutvustas enda tegemisi slaidiesitlusega. Meie esitlus oli teiste omadest erinev, sest soovisime näidata, et oleme liikuma kutsuv kool. Iga slaidi järel tegime harjutusi ning liigutasime ennast.

Pärast lõunat arutasime koolidevahelist koostööd ning kuidas meie side võiks veelgi paremaks muutuda. Koostasime gruppidega plakativ "Sild meie vahel". Seal tuli palju häid ideid, näiteks jäi kõlama mõte luua Kesklinna koolide liit.

Pärast plakatite esitlemist saime tuttavaks Tartu koolimajaga. Tartu Kesklinna Kool ehitati aastal 1912, 2007 valmis kooli juurdeehitus, mis näeb välja väga modernne ja stiilne. Kooli viimane juurdeehitus valmis aastal 2018, selles osas oli kolm klassi algklasside jaoks. Pärast koolimajaga tutvumist veetsime koos aega ning mängisime mängu. Enne tagasisõitu üllatasid tartlased meid hamburgeritega.

Koos oli väga tore. Järgmine kesklinna koolide õpilasesinduste kohtumine toimub Rapla Kesklinna Koolis.

8.b klassi tüdrukud sisustavad tantsuvahetunde mitmel päeval nädalas.

Oleme Liikuma Kutsuv Kool

Madli Engely Kõuts, 9.a kl

Septembri lõpus tähistasime koolis liikumisnädalat. Esmaspäevast neljapäevani sisustasid üheksandikud või õpilasesindus vahetunde mitmesuguste mängudega. Hommikuti kõlasid kooliraadiost erinevad võimlemisharjutused, mida terve kool kaasa tegi. Nädal oli mõeldud selleks, et pakkuda noortele liikumisrõõmu. Saime teada, et meie kooli õpilastele meeldib tantsida ja sulgpalli mängida. Osalejate vahel loositi ka auhindu.

Novembrist alates toimuvad suurte maja aulas tantsuvahetunnid, mida korraldavad oma loovtööna 8. klassi tüdrukud. 24. novembril tulid vahetunde läbi viima meie oma vilistlased Keiti-Lisett Reining ja Herda Hendrikson JJ-Street Tantsukoolist. Tantsuvahetunnid mööduvad meeleolukalt ja võib märgata isegi mõnda õpetajat kaasa löömas.

Käroli 8.b klassist ja Maru 5.b klassist multikapäeval haldja ja klounina

Õppida võib ka metsas matkates

Juba neli aastat on meie kooli õpilastel olnud hea võimalus käia Keskkonnainvesteeringute Keskuse projektide toetusega õppekäikudel looduses. Iga klassi jaoks on välja töötatud erinev programm, mis on kooskõlas selle vanuseastme kooliprogrammiga.

Reedel, 9. septembril käisid 5.b klassi õpilased Ruunaraibe luidetel orienteerumas.

Läksime sinna bussiga. Kõigepealt lahendasime ristsõna ning õppisime ise kompassi tegema. Seejärel õpetati meid kaarti lugema ja kompassi kasutama. Orienteerusime metsas tiimidena, otsides kontrollpunkti. Igas punktis oli mõni ülesanne või küsimus. Käisime seal, et arendada oma orienteerumise ja kaardilugemise oskust.

„See ei olnud mu lemmik ekskursioon,“ ütles Kertu. Sebastiani ja

Maru arvates oli tore ja naljakas. Ka Laurale meeldis orienteeruda ning päev oli tema meelest vahva.

Kettriin Koko, Heleena Steinfeld, Laura Vilu, 5.b kl

Meie klass käis 19. oktoobril „Teistmoodi seeneretkel“ Soomaa rahvusparkis. Meid võttis seal güd Krista Kingumets, kes tutvustas ennast ning rääkis, mida me sellel õppekäigul teeme. Pärast lühikest tutvustust kõndisime ühele legendikule. Krista jagas lõkkeplatsi pinkidele erinevad esemed. Pidime pakkuma, kas esemetel on mingisugune seos seentega. Mina näiteks ei teadnudki, et lõnga värvimiseks kasutatakse seeni.

Seejärel suundusime Kuuraniidu õpperajale. Grupijuht hoiatas meid enne tee minekut, et teeme väga palju peatusi ja nii tõesti oli. Seisatasime peaaegu iga 5-10 meetri tagant. Meile tutvustati erinevaid juurseeni,

nt kännupea, must päis, kasekõhn jt. Saime natuke teada ka puudest, näiteks et puud hakkavad seest, mitte väljastpoolt mädanema.

Olime retkel umbes kaks ja pool tundi. Tagasi legendikule jõudes sai igaüks öelda, mis talle meelde jäi. Minu meelest oli tore ning õpetlik retk. *Johanna Paeglis, 7.c kl*

Üheksandike programm viis neid septembrikuus Tipu looduskooli tutvuma taastuva energiaga.

Pildil vaatleb 9.c klass pingisa huviga, kelle isetehtud paat kõige kaugemale ujub.

Koolipere tegus matkapäev

Eliisa Leinus, 9.c kl

22. septembril matkasid meie kooli õpilased ja õpetajad ümber Viljandi järve. Ilmaga tol päeval vedas, päike piilus tihti pilve tagant ja ühegi vihmapiisaga me ka ei kohtunud.

9.c klass startis viimasena kooli eest kell 10.15, suunaga Viiratsi poole. Esimeseks peatuspaigaks oli keeltepunkt, kus täitsime kamba peale hariva töölehe nende maade ja keelte kohta, mida meie koolis õpitakse. Enne järgmist kontrollpunkti sammusime mööda künklikku metsarada. Teine peatus oli kunsti-punkt, mis läks meil väga kiirelt ja sujuvalt. Mait Sinimaa oli kohale toonud plotteri, millega tuli kirjutada oma klassi tunnus. Meie poisid märkisid loomulikult 9.c.

Vahepeal tegime kiire söögipausi,

kus klassijuhataja rääkis meile ees-seisvast õpetajate päevast ja plaanisime klassiööd. Sammulis imetlesime hobuseid ja liikusime väikeste seltskondadena edasi. Teel Orika silla poole kuulasime natuke muusikat ja ajasime nüisama juttu.

Viimane peatus oli obeliski juures asuv looduspunkt. Olime üsna üksmeelsed ja täpsed maamõõtjad ning saime sealsest kontrollpostist väga hea tagasiside. Meie kohta kirjutati: „Korjasid prügi! Osa poisse tegi kätekõverdusi ja planku. Sõbralikud, aktiivsed, osavõtlikud.“

Liikusime reipalt edasi ning jaksasime ka Männimäe väljõusaalis veel harjutusigi teha.

Matkapäev oli tore vaheldus tavalisele koolipäevale.

Hulgakesi plotterit juhtida oli keeruline, kuna iga haru otsas oli kolm noormeest

Saime nautida värsket õhku ja lihtsalt mõnusat olemist. Lisaks looduses matkamisele koristasime oma klassiga ka matkaraja prügist puhtaks.

Escape Rooms oli meie jaoks edukas

Karmen Ilus, 9.c kl

16. novembril toimus Viljandi Kutseõppekeskuses Vana-Võidus 9. klassidele inglise keele üritus nimega „Escape Rooms“. Sellest võtsid osa kõik maakonna koolid, kes olid ennast esindama saatnud 1-3 tiimi. Igas võistkonnas oli kuus õpilast. Meie koolist võtsid osa kaks tiimi: *team Burgundy* ja *team Pink*. Burgundy koosnes 9.c klassi õpilastest (Karmen, Ekke, Eliisa, Lenna, Kristin, Marten) ning Pink 9.a ja 9.b õpilastest (Mirel, Jan Lukas, Daniel, Noora, Karl Kaspar ja Eric).

Üritus koosnes kuuest ruumist, kus igaühes tuli 15 minuti jooksul lahendada teemakohane ülesanne. Igas toas oli korraka kaks tiimi ja viie minuti jooksul tuli ingliskeelse juhendi järgi leida üles järgmine koht. Kõigil tiimidel olid ruumid erinevas järjekorras. Punkte jagati kolmes kategoorias: koostöö, ülesande lahendus ja inglise keeles rääkimine. Kui rääkisime omavahel eesti keeles, kaotasime kohe punkte.

Meie esimese toa teema oli

muusika, selle ruumi leidmine võttis meil kõige kauem aega. Käisime mitu korda trepist üles ja alla, kuni jõudsim viimaks maja teise otsa. Sinna jõudnud, saime teada ülesande. Selleks oli laulusõnade õigesse järjekorda panemine ja siis esitamine. Pärast seda liikusime sõnade tuppa, kus tuli täita neli tulpa sama tähega algavate sõnadega, nt loom, näitleja, film jne. Otsustasime koos, et see oli meie lemmiktuba, kuna see oli väga loov ja huvitav, lisaks saime meie sellega päris kenasti hakkama. Edasi läksime filmituppa, kus pidime kirjutama ulmelise stsenaariumi ja selle üles filmima ning korraldajatele näitama. Olgem nüüd ausad, see, mis me kokku keerasime, oli päris Oscari-vääriline. Siis liikusime sõnade kodeerimisruumi, kus pidime erinevad sõnad dekodeerima ja õigesse järjekorda panema. Sellega saime nii kähku hakkama, et meile anti lisatülesanne. Kunstiruumis pidi üks meist ruumi teise otsa istuma ja ülejäänud pidid talle seletama, mida joonistada. Seletamine käis muidugi inglise keeles. Seal avastasime, et ega meist tõenäoliselt Picassosid ei saa. Raamatukogus panime proovile oma

9.c klassi neiud raamatukogus oma tähelepanelikkust treenimas

imelised mälu. Nimelt saime natuke ruumis ringi vaadata, siis pidime lahkuma ning mõne aja pärast tagasi tulema, et leida viis asja, mis olid kohta vahetanud.

See tehtud, lahendasime veel paar mõistatust ja liikusime alguspunkti. Seal õeldi mõned tänusõnad ja saadeti meid tagasi koju. Õhtuks saabusid tulemused ja selgus, et meie *team Burgundy* suutis saavutada esikoha. Meie kooli teine tiim, *team Pink* saavutas IV koha.

See oli uus ja huvitav kogemus, kus saime proovile panna oma aastaid kestnud inglise keele õpingute tulemuslikkuse ning ühtlasi nautida teistsugust koolipäeva.

Soome Vabariigi 105. aastapäev

Simo Marvin Viir, 9.a kl

Koolis toimus 6. detsembril presidendid pidulik vastuvõtt, milles osalesid 5. klasside soome keele õppjad ning ka mõni 6. ja 8. klassi õpilane.

Nimelt korraldas 9. klasside soome keele rühm õpetaja Kirsti Käiväräise juhendamisel noorematele toredate sündmuse, et tähistada naaberriigi iseseisvuse väljakuulutamise 105. aastapäeva.

Üritus algas presidendid ja tema proua kätlemisega. Presidendipaari

kehasid Simo Marvin Viir ja Madli Engely Kõuts. Pärast seda esinesid 9. klassi tütarlapsed ühe laulukesega ning järgnes presidendid vägev kõne.

Seejärel esitasid üheksandikud Soomet kirjeldava luuletuse ja tutvustasid naaberriiki. Edasi tulid Kahoot ja igasugused mängud Soome kohta, näiteks Bingo ja sõnade hääldamise mäng.

Vastuvõtu lõpetamiseks tantsiti paar tantsu ning maiustati glögi, kommide ja piparkookidega. Lõpetuseks soovis president osalejatele head koduteed ning rahvas läks laiali.

Joonistas
Johanna Paeglis

President Simo pidas kõne muidugi soome keeles

Proovisime õpetajatööd

Mirel Missik, 9.a

Traditsiooniliselt tähistas meie kool õpetajate päeva 5. oktoobril, kuid ettevalmistused algasid juba varem. 9. klassidele anti pedagoogide nimekirjad, kust igaüks sai valida, keda asendada. Tundide ettevalmistamiseks andsid juhiseid õpetajad.

Eriline koolipäev algas nagu tavaliselt. Võimu üleandmine toimus mõlemas koolimajas esimesel vahetunnil. Pärast seda liikusid noored oma klassidesse.

Üheksandikud andsid kaks 35-minutilist tundi. Sellega sai enamiku õpilaste koolipäev läbi.

9. klassi õpilased korraldasid õpetajatele aktuse, kus sõna võtsid mõlemad uued direktorid: Aron Mattias Mirka (9.a kl) ja Kaija Kits. Kuulutati välja ka meie kooli aasta õpetajad, kelleks osutusid Kaina Mälgand ja Erika Aas. 5.b klassi õpilased esitasid päevakohaseid luuletusi. Selleks päevaks loodud üheksandike ansambel esitas pala „Koolivalss“.

Minu tööpäev

Mina asendasin esimese klassi õpetajat Pille Pendoneni, kuna ta oli minu ja on sellest aastast ka minu väikevenna klassijuhataja.

Ettevalmistuste käigus sain teada, mida õpetaja minult tundide läbi viimisel ootab. Kodus mõtlesin välja erinevaid tegevusi ja mängu, et pisikestel oleks päev veelgi põnevam. Venna abiga koostasid lauaplaani laste nimedega, et nendega oleks kergem suhelda. Esimene koolitund möödus kiiresti. Kõik olid rõõmsad ning uudishimulikud. Õpilastel oli palju küsimusi ja enamik lapsi soovis mulle ka endast midagi rääkida. Eesti keeles jäi meil peale töövihiku täitmist aega ka mängimiseks. Vahetunnis viisin õpilased sööma ning vahetasin esmamuljeid kaasõpetajatega.

Teine tund möödus veelgi kiiremini, kuigi seekord pidin pisikesi rohkem korrale kutsuma. Koolipäeva lõpus soovisid lapsed teada, kas ma tulen homme ka. See oli väga südantsoojendav. Esimese klassi õpilaste ülesannete lahendamise kiirus ja keskendumisvõime on väga erinev, seetõttu ei jõudnud kõiki kavandatud mängu läbi viia. Mulle meeldis väga väiksemaid aidata. Sain ka praktiseerida veidi vene keelt, kuna 1.a klassis õpib kaks Ukrainast pärit poissi. Oleksin tahtnud saada ka kogemust vanemate klasside õpetamisel. Mul tekkis uuesti huvi õpetaja-

Mirel oma väikevenna Mirkoga pärast 1. septembri aktust kooliõuel

kutse vastu, kuigi see ei tundu olevat eriti kerge.

Põnev päev

Õpetajate päev oli tore ja me saime heita pilgu pedagoogide igapäevatöösse. Nii mõnigi üheksandik tunnistas, et õpetajatel on päris raske elu. Mõnes klassis tuli rohkem vaeva näha, et laste tähelepanu õppeainele viia ja seda seal hoida. Üldiselt on meie kooli õpilased sõbralikud ja vastutulelikud.

Õpetajate päeval tundide andmine oli põnev ning hariv. See andis meile väärtusliku kogemuse ja mõtteainet tulevikuks. Praegu pole me süüsi õpetajad ning jätkame õpihimuliste, kuid krutseid täis õpilastena.

Tunne oma õpetajaid!

Kirjuta oma vastused õiges järjekorras paberile ning vii leht jaanuarikuu jooksul kooli raamatukokku.

Kes meie kooli õpetajatest

-on mänginud jäähokit naiskonnas Fuuriad, ent nüüd pühendunud hoopis mesilaste kasvatamisele?
- ... on olnud Eesti kõrgkoolide meister käsipallis ning 17 aastat koolidirektor?
- kuulub Kaitseliitu ning samas sisustab vaba aega rahvusliku käsitöö või flamenkoga?

d) ... on olnud kooliajal rajooni meister murdmaajooksus ja rajooni laskemeister, laulnud kooris, praegu aga tegeleb joogaga?

e) ...on saavutanud noorena vabariiklikul kunstiolümpiaadil II koha ning korraldanud üle 30 õpilasnäituse?

f) ... seab hobidest esikohale muusika, ja tervisespordi, ent on sunnitud ka metsa langetama ning muid talutöid tegema?

g) ... laulis noorena neidude kooris; see koor võitis saate „Laululahing“ ja naasis ka rahvusvaheliselt lauluvõistlusel Belgias mitme auhinnalise kohaga?

h) ... õpib Tartu Ülikoolis magistriõppes kaasavat haridust, kuid vabal ajal heegeldab ja koob meelsasti?

i) ... on sisesõudmise 24 tunni tandemsõidu maailmarekordi omanik?

Meie kooli uus direktor

Alexander Langeler, 6.a kl

Millistest koolidest olete saanud oma hariduse?

Minu esimene kool oli Põltsamaa Ühisgümnaasium, sealt sain oma põhi- ja gümnaasiumihariduse. Tartu Ülikoolist sain bakalaureusekraadi, Tallinna Ülikooli haridus-teaduskonnast magistr kraadi, seal õppisin eripedagoogika erialal.

Milline te olite oma kooliajal? Milliseid hindeid saite?

Olin kooliajal keskmine koolilaps, kellel oli igasuguseid hindeid. Oli viisi, oli neljasid, oli ka neid asju, mida tuli järele minna vastama. Igapäevases koolielus olin aktiivne, enda ja teiste õiguste eest võitleja, julgesin küsida ja arvamust avaldada. Igasuguste koolisündmuste korraldamisest võtsin rõõmuga osa ning osalesin ka ise alati.

Milline esmamulje on meie koolist jäänud?

Mulje on väga hea. Mul on selline tunne, et Keslinna kool on kool, kus õpivad aktiivsed lapsed, kes tahavad targaks saada. Olen põgusalt vestelnud päris paljude õpilastega, kes on öelnud, et nende siht on ikka gümnaasiumisse edasi minna ja nad pingutavad selle nimel. Samuti on

siin usin koolipere ning väga tragid ja töökad õpetajad. Üks osa meie kooliperest on lapsevanemad, kellele läheb väga korda, milline kool see on, millised õpetajad siin koolis töötavad, millise hariduse nende lapsed siin saavad, kas koolis on kiusamist või mitte, kas toit on piisavalt hea. Ehk nad on südamega asja juures ja ma näen, et koolipere igale liikmele läheb väga korda oma kooli käekäik ja areng.

Mis on teie hobid? Millega tegelete vabal ajal?

Minu hobid on peamiselt liikumine värskes õhus, kas siis jala, rattaga, tõukerattaga, ükskõik mis moel. Mul on kaks väikest last, kellega me üsna palju liigume ja mängime õues, väga palju käime ka ujumas. Üksi meeldib mulle lugeda, koos perega tehtavatest tegevusest meeldib meile kõigile reisida.

Kas teie lapsed on poisid või tüdrukud?

Üks on poiss ja teine on tüdruk.

Mis muusikat teile meeldib kuulata?

Oi, ma kuulan igasugust muusikat! Peamiselt kuulan muusikat siis, kui sõidan autoga või teen sporti.

Autoga sõites kuulan lihtsalt raadiot, tuleb sealt, mis siis tuleb, mingit väga selget eelistust või kindlat maitset mul ei ole.

Kas teil on mõni raamat, mida soovitaksite kindlasti lugeda?

On küll. Mul on mitu raamatut isegi endaga siia kaasa toodud. Üks, mida ma soovitaksin lugeda õpetajatel ja miks mitte ka õpilastel, on „Kõnelemise kunst“, kus on avaliku esinemise põhitõed. Siis on üks raamat, mille nimi on „Jõud“, see peaks olema Patty McCordi raamat, Netflixi raamat. Ja veel üks teos, millest on palju abi, on „Väga efektiivse inimese 7 harjumust“. Neid raamatuid julgen soovitada ka põhikooli lõpuklassidele ning gümnaasiumi-õpilastele.

Meie kooli aasta õpetajad Erika Aas ja Kaina Mälgand koos direktori Kaija Kitsega õpetajate päeva aktuse järel
5. oktoobril 2022. aastal

Meie koolis töötavad hinnatud õpetajad

Oma Sõna reporterid küsisid meie kooli aasta õpetajatelt, mis innustab või inspireerib neid koolis töötama. Veel palusime meenutada mõnda naljakat koolimälestust või -seika.

Kaina Mälgand

* Koolis töötama innustavad ikka kõige rohkem õpilased. Aastate jooksul on mul olnud väga palju erinevaid õpilasi, aga lapsed on olnud alati väga toredad. Eriti rõõmustab mind see, kui õpilased tahavad õppida, neil on soov midagi uut teada saada, kui nende silmad säravad paljudest uutest teadmistest

Viljandimaa Omavalitsuste Liidu tänuvastuvõtul 15. septembril 2022 Sakala Keskuses olid aasta põhi- kooli aineõpetaja 2022 nominendid ka meie kaks õpetajat: inglise keele õpetaja Enid Härm ning matemaatikaõpetaja Eva Ool.

Enid Härm

* Nii palju, kui ma ennast mäletan, olen lapsest saadik tahtnud kooli mängida. Algu olid mul õpilasteks nukumid, siis juba noorem õde ja naabrilapsed. Minu ülikooli 50 kursusekaaslasest tahtis ainult üks tütarlaps peale minu õpetajaks saada. Nüüd on neist pooled õpetajana tööle jäänud. Minu kindel arvamus on, et õpetajad ja õpilased täiendavad üksteist. Kumbki ei saa üksi eksisteerida. Ma olen seda meelt, et siiani õpin iga päev koolis midagi uut. Minu põlvkonnale on täiesti uus

ja nad on siit midagi kasulikku oma ellu kaasa saanud.

* Kui ma ükskord läksin kaubamaja juures üle tee, tuli mulle vastu üks meie kooli poiss, kes vaatas mind suurte silmadega ja ütles: "Ma olen sind kunagi kuskil näinud!" Järgmisel päeval, kui olin kooli sööklas, ütlesin sellele poisile: "Head isu!" Temal läksid silmad veel suuremaks ja ta vastas: "No ma ütlesin, et ma olen sind kusagil näinud!"

Erika Aas

* Motiveerib see, et ma lihtsalt ei ole enda jaoks paremat ametit välja suutnud mõelda! Ma juba aasta-

asi digimaailm. Noortega töötades arenen ise ka edasi ja olen kauem nooruslik.

* Mõtlesin kolm päeva. Igasuguseid juhtumeid meenus.

Esimene lugu juhtus vist kohe esimesel koolis töötamise aastal. Olin 6.c klassi juhataja. Koolis toimus pidu, kus ma olin korrapidajaks. Nagu alati, tahtsid ka teiste koolide õpilased peole tulla, kuigi see polnud lubatud. Peauksest sisenes kolm võõrast poissi. Kui küsisin, kuhu nad lähevad ja mis klassist nad on, vastas üks julgelt: „Tulime peole, oleme 6.c klassist!“ Selle peale tutvustasin ennast, et saame tuttavaks, ma olen 6.c klassijuhataja. Oleksite te nende poiste nägusid näinud!

Teine juhtum ei ole eriti naljakas, pigem meelde jääv. Oli ühe gümnaasiumiklassi tund. Seisin tunnis tavaliselt õpetajalaua kõrval. Laua ja tahvli vahel oli ruumi täpselt nii palju, et tool mahtus sinna vahele. Tol ajal olid paksust klaasist tahvlid, millele oli hea kirjutada. Seisin selles tunnis mitte seal, kus tavaliselt, vaid esimese pingi kõrval nätku eemal.

(kümne)id mõtlen nii, sealjuures juurdlen ka, kas see on nüüd positiivne või negatiivne. Aga nii on.

Mulle on oluline, et õpilased end mu tunnis hästi tunneksid ja mõtleksid lisaks ainealastele teadmistele ka elulistele väärtustele. Igasugused väikesed märkamised on toredad ja hea koostöö vanematega on samuti oluline.

* Toredate lugudega on nii, et ise olen õpetajaks hakanud oma eesti keele õpetaja Reet Siniamaa eeskujul. Mõni nädal tagasi sain tänaval kokku oma endise õpilasega, kes väitis, et just mina olen üks kolmest õpetajast, kelle eeskujul temagi õpetajaks hakkas.

Äkki oli kohutav müra selja taga ja klaastahvel kukkus õpetajalaua servale, lüües servast tüki välja.

Nali tuleb nüüd. Lapsevanematelt kuulsin pärast, kuidas kodus olid lapsed rääkinud, et tahvel võib seina pealt maha kukkuda ainult Härmis tunnis.

Eva Ool

7.c klassi õpilased räägivad oma klassijuhatajast:

Eva on hea õpetaja, sest ta on väga tore ja tal on hea huumorisoon. Temaga on lõbus vahetundides juttu ajada ning tema klassijuhatajatunnid on väga huvitavad. Ta on usaldusväärne ning temaga saab rääkida kõigest. Õpetaja saab meist aru ja oskab hästi lohutada. Ta on hästi lahe ja käib trendidega kaasas. Eva Ool on väga rõõmsameelne ja noor ning ma arvan, et ta on parim klassijuhataja, keda tahta.

Kuidas meie Playbackil käisime

Ronja Reemann ja Iris Reidla, 6.b kl

Sellel aastal toimus kolme kooli Playback 30. novembril Sakala keskuses. Oli kolm vanusegruppi: 3.-4. klass, kus oli seekord 2 osalejat; 5.-6. klassis oli 7 ja 7.-9. klassis 6 gruppi. Meie võistlesime vanusegrupis 5.-6. klass.

Me alustasime proovidega novembri alguses. Kesklinna kooli eelvoor toimus 23. novembril, üllatuseks said sealt kõik edasi. Seni olime proovi teinud esmaspäeviti peale tunde oma klassis või vahel ka sinises saalis. Proovis me tegime tavaliselt oma kava läbi ja jagasime üksteisele nõuandeid. Vahel käis ka mõni õpetaja meid vaatamas ja andis omalt poolt soovitusi. 30. novembril saime enne võistlust teha ka lavaproovi võistluspaigas.

Kaalusime alguses erinevaid laulude variante ning ka seltskond muutus mitu korda. Lõpuks oli meie grupis neli liiget: Ronja, Iris, Dora ja Mia-Grete. Esitasime bändi Naised Kõõgis laulu „Aasta ema“.

Olime enne esinemist ka natuke närvis, aga lootsime süiski, et midagi võidame. Me nägime väga lähedat välja ja mõtlesime, et saame vähemalt kogemuse. Kuna saame üksteisega hästi läbi ning tegime head koostööd, siis see viiski meid kolmandale kohale.

3.-4. klassid: 1. koht- KLK 4.a klass,

2. koht- KLK 3.b klass

5.-6. klassid: 1. koht- KLK 6.c „YMCA“

3. koht- KLK 6.b klass

7.-9. klassid: 1. koht- KLK 8.b klass

2. koht- KLK 7.a klass

6.b tüdrukud ansamblina Naised Kõõgis

Meie õpetajad esitasid ansambel Laine laulu „Tantsukingad“

Kadrisandid toovad õnne

Heleena Steinfeld ja Klara Mägi, 5.b kl

Käisime 24. novembril neljakesi katri jooksmas. Alustasime üsna hilja, kuna meil olid enne huviringid. Käisime nii tuttavate kui ka võõraste juures. Alguses plaanisime minna viiekesi, aga kahjuks ei saanud üks tüdruk tulla. Tema juures käisime esimesena. Kavas oli luuletuse lugemine, mõistatuste küsimine, pillimäng ja tervise vitsutamine.

Esimeses majas läks meil üsna hästi – saime kaks peotäit kommi! Seejärel käisime võõraste juures.

Sealgi läks hästi. Kokku käisime viies või kuues majas. Ainult ühte tuttavate majja ei lastud meid sisse, aga nad tõenäoliselt lihtsalt ei kuulnud meid, sest nende uksekell ei töötanud. Meie lemmik oli maja, kus elab üks noor naine oma paariaastase lapsega. Seal majas olid meie sõbrad käinud *halloween* i ajal ning oli teada, et seal on tore pererahvas.

Kommisaak oli kokkuvõttes üsna hea. Pärast jagasime kommid Laura juures võrdselt ära ning igaüks läks oma koju.

Oli väga tore ning läheme järgmisel aastal kindlasti juba varem jooksmas, et saaksime rohkemates kohtades käia.

Kadrisant. Autor Armi Valg

Pildikesi koolipõlvest

Harri Jaaku on meie kooli lõpetanud 1947. aastal, kui kool kandis nime Viljandi II Keskkool. Tuleval suvel saab Harri 95-aastaseks ning on seega üks vanemaid vilistlasi, kellega saab kooli ajaloo st juttu teha. Istusime viimasel oktoobrikuu pärastlõunal tema kodus Parika külas, jõime teed ja kõnelesime läinud aegadest.

Koolitee algas Harri Jaakul tegelikult Moksi koolis ehk raekoja kõrval asunud 2. algkoolis. „Kui ma olin 8-aastane, ütles ema: „Sul on 8 aastat täis, mine registreeri ennast kooli!“ Elasin siis Oru tänaval. Läksin seal ümber nurga, käisin mitu korda ukse taga, lõpuks julgesin sisse astuda. Koolihärra oli kantseleis ja küsis: „Mis sa tahad?“ Mis ma ikka oskasin öelda? „Kooli tahan.“ Siis küsis ta, kui vana ma olen ja kus ma elan ja ... Kui ära hakkasin minema, kutsus ta mind tagasi ja ütles: „Kui sa kuskilt ametiasutusest hakkad ära minema, siis sa ju ei taha, et ruumisolijatele jääks viimane mulje sinu tagumikust? Keera ennast niimoodi natuke küljega ja nooguta hüvasti-jätuks.“ Proovisime seda siis 3-4 korda läbi ka,“ meenutab vanahärra oma kooliminekut.

„Igal aastal kooli alguses tegime tervitamist läbi. Enne tervitatavaga kohakuti sattumist tuli 3-4 sammu varem müts maha võtta. Meil oli must vormimüts, märk külje peal – Viljandi II Algkool. Siis harjutasime, millal mütsi võib tagasi pähe panna. Kes sai kohe selgeks, see sai vabaks, mõnega tuli mitu korda läbi teha.“

„Valuoja koolis oli kord natuke nõrgem, sinna panid emad oma poegi, keda nad kangesti hoidsid. See oli segakool, meil oli poiste-kool,“ jutustab Harri Jaaku edasi.

Algkoolist meenuvad veel sügisesed õppekäigud. „Läksime klassiga üle Varese silla, üle Maramaa valli,

vaatasime järve peale ja olime 75 m mere pinnast kõrgemal. Siis läksime Villu keldri juurde, üle rippuva silla, mille Mensenkampff linnale kinkis, seal ringiga alla punase liivapaljandi juurde, keeruga Reinu teele. Ugala asemel oli Kelchi aiand. Oja peal turtsus vesioinas. Seal seletati, kuidas see töötab, kahe klapiaga. Äärt mööda läksime Valuoja tänavale, kus oli Oettingeni korsten. Kiriku alt tuli Arteesia vesi, mis tõusis kahe meetri kõrgusele, Vana Raksi oma valge hobusega vedas seal vett linnasauna. See kõik oli nii huvitav, et kord ei läinud ka käest ära,“ kirjeldab vanahärra.

Linnapõisi suved möödusid ümbruskonna taludes karjapõisi ametit pidades, ent nõukogude võimu saabudes seepõli lõppes.

„Vene ajal tehti testid gümnaasiumisse astumiseks, seal sain ma läbi,“ kirjeldab Harri Jaaku Uueveski koolimaja õppima tulekut. Ent siis jõudis teine maailmasõda juba meie kanti ning kooliskäimine muutus üha keerulisemaks. Saksa okupatsiooni ajal tuli osa aega käia Valuoja koolis, kus õppetöö toimus kolmes vahetuses. Seejärel õpiti õhtupoolest vahetuses haridusseltsi majas ehk tütarlaste koolis (meie väikeste maja Jakobsoni tn 42). Suurte majas asus sakslaste sõjaväehospidal.

„22. septembril 1944 läks Saksa vägi nagu üks hall madu läbi linna. Öösel jäi vaikseks, ainult mootorratta hääli oli kuulda. Onu oli ka meie juures (Posti tänav 25). Ta istus hommikul näoga akna poole, kui korraga ütles: „Näe, tulevad!“ Ma nägin siis ka aknast, kuidas Vene sõdur läks lohiseval sammul mööda, karabiin kaenlas. Sõdur kandis ohje, üks naissõdur istus vankril ja nõelus midagi, käsi käis laia kaarega,“ maalib mees sõnadega mõjuva kujutluspildi Vene vägede Viljandisse jõudmisest.

Niisugune nägi välja meie suure maja fuažee pärast 1944. aasta põlengut

„Varsti oli kuulda „Appi, appi! Koolimaja põleb, vaja kustutada minna!“ Seal olid siis Jüri Tibar, tüdrukute kooli Kurrik, tuletõrjemehed... Nemad lõhkusid põrandaid lahti. Me läksime ka onuga appi, meid pandi füüsika-keemiaklassi põrandaid üles võtma, tuli hõõgus põranda all. Kui seal hakkas töö otsa saama, mõtlesin, et lähen tuletõrjujatele appi. Mul oli lühikeste käistega pluus, sest väga soe oli sees. Õues olid ühed mustad tunked, tõmbasin need selga. Neil mingeid eristumärke peal ei olnud. Õuele olid siginenud kaks vene sõdurit, üks haaras mul käsivarrest kinni ja hakkas tirima. Kurrik püüdis midagi seletada, aga aru nad ei saanud. Siis tuli kohalik tuletõrjeülem, see oli uhkes lampassidega vormis... Sõdur andis talle kohe au. Onu hakkas rääkima, et „näe, tahavad mu õepoja ära viia.“ Siis lasti mind ikka lahti,“ jutustab Harri Jaaku pingelisest juhtumist.

1947. aastaks oli koolimaja nii palju korda tehtud, et viimase semestri sai Harri klass taas punases koolimajas õppida. Direktor Anton Härma oli

olnud hea ja sõbralik mees, kes andis ladina keelt.

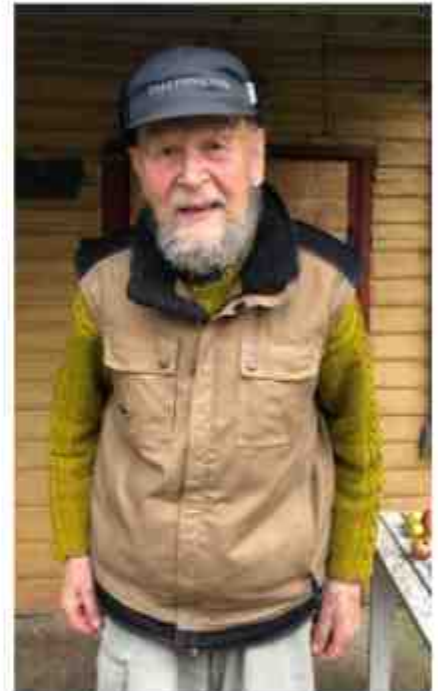
Legendaarsetest koolimeistritest meenub Harrile muidugi matemaatik Boris Henrichson, Koosinus. „Ta kõneles kuidagi imeliku veniva ninahäälega. Tal õppis vennapoeg ka meie klassis, kellele ta ütles: „Nooh, kallid sugulane, tule siia! Vaatame, mis sa meelde oled jättnud!“ Koosimisel oli terve suur kapp ise tehtud ülesandeid täis. Need olid õhukesel valgel paberil, läbi kopeeri kirjutatud, igaüks sai erineva ülesande ja kellegi pealt ei saanud maha vaadata. Enne eksamit kutsus ta tund aega varem kohale ja kordas veel kõik valemid ja reeglid läbi. Tegi kõigile asjad selgeks,“ küidab Harri õpetajat.

Omaette tüüp oli olnud Ants Ruubel, hüüdnimega Nui, eesti keele õpetaja. „Tema oli üks tähenärija. Aga ega sa ei saa muud olla ka, kui tahad, et keel selgeks saaks,“ arvab Harri Jaaku tagantjärele. „Nui oli kiilakas ja pea oli selline nuiakujuline. Koolis oli selline komme, et lõpuklass korraldas kevadel Nuia matused. Hommikul kell 6 ajal võeti orkester kokku ja

marsiti Uueveskile. Rohust oli siis tehtud inimese kuju. Seal järve ääres uputati teda, männikus poodi, lõpuks põletati. Siis mindi uuesti marsi saatel Jakobsoni tänavale, kus elas Nui koos oma õega. Tema akna alla löödi marsi lahti, siis tuli naisekäsi ja tõmbas õhuakna kinni,“ kirjeldab Harri Jaaku humoorikalt.

„Üks lugu on veel seoses kooliga. Esimesel aastal oli meil tööõpetus. Mingipärast jäin ma esimesse tundi hiljaks ja mind pandi seletuskirja kirjutama. Mis ma ikka oskasin kirjutada, algkoolist tulnud pois... Kirjutasin siis: „Tasa tulin, tuul oli vastu. Luige kell oli vale.“ See vihastas õpetaja nii välja, et ta käskis mul laupäeva õhtul tulla seda tööd järele tegema. Läksin siis kohale, õpetaja andis mulle ühe liistu kätte, et „hõovelda siledaks!“ ja ise läks ära. No hõoveldasin, vaatasin siit ja sealt, et on valmis, aga siis nägin, et kõrvaltoas oli treipink. Tädil oli sündinud just poeg - Üllar Jõrberg. Nad vajutasid talle lusikaga kartuleid pudruks. Ma treisin seal ühe pisikesse pudrunuia valmis. Äkki üks käis ja õpetaja tuli nagu müristus, et kes sul lubas. Ütlesin, et tegin tädipojale

pudrunuia. Siis oli õpetaja kohe nagu ümber vahetatud, aitas selle nuia veel puu otsast lahti lõigata. Saime nii suurteks sõpradeks, et ma treisin seal ühe komplekti malenuppe valmis. Andsin need nupud ja ühe enda tehtud karbi ka veel koolimuseumile. Need peaksid seal ehk veel kuskil alles olema,“ lõpetab Harri Jaaku.

Harri Jaakuga käis vestlemas
Küllki Asu

Joonistas
Lovise Marie Malken

Piinlik lugu Indoneesias

Melody Mariette Sarv, 3.b kl

See juhtus siis, kui mu vanem õde Rachel oli alles 3-aastane ja minu pere oli just kolunud Indoneesiasse.

Mu vanemad juba oskasid natuke indoneesia keelt, aga mitte hästi. Ükskord oli minu pere Podangi linnas Texas Chicken'i toidukohas. Seal oli liutoruga mänguala ja Rachel sai seal mängida. Selle ala juures oli silt, et mängida tohivad ainult kuni 10-aastased lapsed, suuremad ei tohi. Juhtus aga, et tuli

üks suurem Indoneesia poiss peale kooli sinna mängima. Ta oli umbes 12-13-aastane ja hakkas mürgeldama. Rachel ei julgenud seal enam olla.

Minu isa läks selle poisiga rääkima, et kuna poiss ei ole enam väike, siis ta ei tohi seal mängida. Isa rääkis indoneesia keeles, aga kuna ta seda veel hästi ei osanud, siis ta ajas sõnad sassi ning ütles sõna *väike* asemel *ilus*. Ja nüüd tuleb piinlik koht! Isa tahtis öelda: „Kuna sina ei ole väike, siis sa

ei tohi siin mängida. Vaata, see tüdruk – Rachel – on väike. Tema võib siin mängida.“

Aga isa ütles hoopis: „Kuna sina ei ole ilus, siis sa ei tohi siin mängida. Vaata, see tüdruk – Rachel – on ilus. Tema võib siin mängida.“

Indoneeslane vaatas neid imelikult ja läks ära. Aga kui mu isa eksimuse teada sai, siis oli tal väga piinlik.

Käabusšnautser Sulle

Klara Mägi, 5.b kl

Meie peres on kass, koer ja kalad. Loomadest meeldib mulle kõige rohkem koer.

Käabusšnautser on väike tugev ja lihaseline koer. Meie koeratüdruku nimi on Sulle. Tal on väga naljakad vuntsid ja kulmud. Tema käpad on nii libedad, et kui ta jookseb ja siis peatuda tahab, libiseb ta käppadel veel umbes terve meetri. Kui ta

näiteks kapi poole jookseb, libiseb ta vastu kappi. Ta mängib väga tihti meie kassi Kaisuga. Isegi kui Kaisu talle mänguhoos haiget teeb, on nad ikkagi parimad sõbrad. Vahel mängib Sulle endast suuremate asjadega ja läheb nende peale ikka tõsiselt vihaseks.

Me tahtsime alguses panna talle nimeks Milla, aga ühe näidendi järgi panime Sulle. Tahtsime võtta koju ühte sõbralikku koera ja see õnnes-

tus. Meie pere on väga õnnelik, sest Sulle armastab meie peret ja on üks väga armas koer.

Sulle ja Kaisu on head sõbrad

Kõige ilusam talvekuu on lumine aastalõpu kuu (Rasmus Rebane)

Külmad on päevad. Lumi katab kõikjal maad. Ööd on pimedad. (Jürgen Maling)

Väljas on jahe maa on valge katte all pöösad helgivad (Kertu Valmsen)

Meie kooli vilistlaste ja endiste töötajate kokkutulek toimub 19. augustil 2023. aastal.

Peatoimetaja Alexander Langel, vastutav väljaandja Külliki Asu ja tehniline toimetaja Elina Tirgo. Fotod: Karmen Ilus, Moonika Pärna, Kaja Orobko, Marko Saarm, Riho Siil ning erakogud. Toimetus: Frederik Langel, Käroli Mänd, Nora Nöps, Iris Reidla, Ronja Reemann, Heleena Steinfeld ja Anni Riin Uus. Trükk: OÜ Vali Press.